

žarna bramba in tržani. Pred hišo je zapela sodna rodbina Krainčeva slovo in nobene oči niso ostale brez solz, ker v britki resnici je bilo pred nami, da moramo od tega dobrega človeka za vselej slovo vzeti. Težko nam je, ker z njim izgubili smo zanesljivega sobojevnika, katerega za vselej v dobrem spominu obdržimo. Kako težko pa še mora tistim biti, kateri z njim svojega skrbnika izgubijo. Naše sožalje bodo jim tolažba, pokojnem pa zemljica lahka!

Sv. Trojica v Slov. gor. Naša stranka gre od zmage do zmage. V petek so pri volitvi cerkveno-konkurenčnega odbora sami dobri kmetje izvoljeni bili. Od 63 volilcev je prišlo 42. Glasi so se vsi ednako oddali in sicer na imena: Golob Johan, kmet v Spodnjem Porčiču; Anton Krajin, kmet pri Sv. Trojici; Ludwig Kohsar, obč. predstojnik v Gornji Porčiču; Franz Mulletz, obč. predst. v Osekju in Johan Schillett, kmet v Spodni Senarski. Dobra imena teh posestnikov nam jamčijo, da se ne bodo nepotrebni izdatki naredili. Dva klerikalca sta si prišla volitev ogledat, drugi pa so raje doma ostali, ker so si vendar že dovolj pametki kupili.

Iz Rač Kranichsfeld. (Nekaj o našem kaplangu Belšaku.) Naš častivredni gospod kaplan so rekli nekoč, da je v Račah samo ena krščanska gostilna. To je menda tista, kjer je doma lepa Rozika. Čudno, da pošiljajo svoje hlapce bernjo pobirat tudi v ono drugo krème, ki ima nemški napis. Seveda naš nemški krčmar ni dal nič, in je nagnal tiste nabirače, ki so menda po povetu častivrednega gospoda šli tja, kjer napravijo ta gospod velik ovinek okrog nemškega napisa. Pa najbolj skazali so se na častivredni v tem letu. Oni so namreč tudi katehet na naši šoli. Že lani smo videli včasi, da so, namesto da bi šli v šolo, mudili se pri lepi Roziki, krščanski gostilničarki. 2. januarja t. l. so pili in bili veseli pri lepi Roziki od ene popoldan do dvanaest ure ponoči, šola pa — bodi šola. Danes 1. februarja 1912 so napravili naš častivredni ravno tako. Šola naj bo šola, kaplan in Rozika pa sta pila in vesela bila. Potem so pa naštenkali še enega, ki je pri „Schulverein“ in ima svinčnik z nemškimi barvami, češ, da mu je treba menda dosti barv. Mi imamo že zmiraj dosti barv, le gospod kaplan naj gledajo, da jim farbe ne bojo pošle. Potem bi pa onega gospoda še vprašali, čemu mu občina račka plača 40 K na leto za voz, če samo zato, da jih zapelje do Rozike, ali pa da jih pelje v šolo? Opomnili bi gospoda častivrednega še na ono podoknico, ki so mu jo zapeli fanti v Orehovici, kje je Mimiki delal po noči kratek čas.

Mestni vrh pri Ptuju. Tukaj imamo tako ljubezljive prijatelje, ki so tako pridni, da hodijo še ponoči dela iskat, čeprav jih nikdo za to ne prosi. Takim delavcem se Jozef Pauko ne bode zahvalil, ker mu napravijo več škode nego haska. In prokleta naj bode roka, ki se tacega „dela“ loti, da gre ponoči tuje izabelske trte rezati. Poškodovanih je 17 trt, ki so popolnoma proč odrezane. Posestnik Pauko pač sumi, kdo je to falostvo napravil. Mislimo, da bode že žandarmerija dotedno osebo dobila, ker je istak že svoj čas grozila, da bode škodo delala. Škoda je za 150 kron. Kateri mi poškodovalca naznani dobi 20 K plačila.

**Zobna krêma
KALODONT
Ustna voda 40**

Novice.

Tako zapravljajo! Poročali smo svoj čas o zgradbi nekega vodnjaka ob državni železnici na Zgornjem Avstrijskem. Vodnjak je koštal 100 K, ali komisija, ki ga je ogledala, stala je 500 K. Zdaj poročajo o ednakem slučaju: Na neki postaji državne železnice skočil je pri ranžiranju en vagon iz šini. Seveda se je zbranalo takoj komisijo iz raznih mest skupaj. Komisija je vse pregledala in preiskala in končno so zopet popolnoma nepoškodovani vagon v šine vzdignili. Delavec, ki je zakrivil to malo nezgodo, obsojen je bil na 1 krono globe. Komisija pa je

koštala 150 kron! Taki smešni in obenem žalostni slučaji se ponavljajo vsak dan. Ni čuda, da imajo državne železnice 37 milijonov primanjkljaja, katerega moramo zopet mi davkovalci trpeti!

Kapitalisti pač ne čtijo splošne draginje. Klerikalna stavbena kreditna banka na Dunaju dosegla je leta 1911 čistega dobička za 581.878 K. Ta dobiček odgovarja 26½% obrestovanju akcijskega kapitala 2 milijonov kron. Dividende se izplačuje pri tej banki zopet 15 in 17%. Tem ljudem ne gre slabu; vendar pa še vedno vpijejo, da so kmetje krivi splošne draginje . . .

Samopomoč. V Feldkirchu na Zgornje-Avstrijskem so zaradi raznih tativ in cerkveni nabiralnik dali dinamita. Ko je postopač Muhič hotel v nabiralnik vломiti, se je dinamit sprožil; Muhič je bil po vsem telesu hudo ranjen.

Duhovniški štrajk. V belgijskem mestu Antwerpen nastal je na Avguštinski cerkvi duhovniški štrajk. Duhovnikom se namreč ni več ljubilo, zutraj vstajati. Zato so zahtevali, da se junutranjo mašo odpravi. In ta farški štrajk je končal z uspehom. Bati se je le, da ne bi ljudje pričeli štrajkat in bi sploh ne hodili več v cerkev!

55 let v norišnici. V deželnem norišnici Steinhof pri Dunaju umrl je tudi bolnik Konrad Knoll, ki je živel nepretrgano skozi 55 let v norišnici. Nesrečnež, ki je bil sin nekega profesorja, je bil sicer nevzdravlivo blazen, ali dosegel je vkljub temu visoko starost.

Zanimivo društvo. V Dresdenu se je ustavilo „društvo nezakonskih očetov.“ To društvo združuje vse one, ki menijo, da morajo za svoje nezakonske otroke preveč plačevati. Pravijo, da sedi v društvenem odboru tudi neki kaplan.

Vladar — čevljar. Emir v Afganistanu je sklenil, da nabavi svojim zamorskim vojakom škornje. Naročil si je čevljarske mašine in zdaj išče delavca, ki bi afgansko ljudstvo v izdelovanju čevljev podučil.

50 milijonov krov škode napravila je živinska kuga na gobcih in parkljih v Avstriji. Obolelo je skupno 800 000 kosov govede. Vbogi kmet!

Petrolejski vir so našli v Körös-Mező na Ogrskem, ko so kopali v globinočini 514 metrov.

Za konjerejce. Poljedelsko ministerstvo vabi vse konjerejce, da naj naznanijo svoje za pleme primerne žrebce, ki bi jih hoteli prodati. Naznaniha je napraviti najkasneje do konca aprila t. l. z vlogo, ki jo je kolekovati z 1 K in nasloviti naravnost na poljedelsko ministerstvo.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Hinavci! Da povzdignijo brezvestno svojo obstrukcijo med nezavednim ljudstvom in igrajo

i zanaprej vlogo „odrešenikov“ ter „zastopnikov“ slovenskega prebivalstva na Štajerskem, — izdali so klerikalni poslanci nekak oklic „svojim volilcem.“ V tem sicer prav kratkem, vodenem in ničrečem „oklicu“ skušajo resnico zaviti in se delajo kot apostolni narodne misli. Seveda rabijo zopet klerikalno sredstvo podle laži, da bi „svojim volilcem“ čimveč peska v oči natrosili. Le par posameznosti naj omenimo: Oklic pripoveduje, da so Roškar, Novak, Terglav in drugi v Gradcu branili „čast in pravico slovenskega ljudstva“, zakar slovensko ljudstvo gotovo nikdo ne zavida. Oklic pa ne pove, kakšna je ta „čast“ in kakšna „pravica“ slovenskega ljudstva. Ali je za slovensko ljudstvo „častno“, da ima skoraj največ eksekutivnih prodaj in amerikanskih izseljencev? Ali je to za slovenske poslanice „častno“? In pravica, pravica, — slovensko ljudstvo ima po mnemu klerikalnih poslancev le to „pravico“, da plačuje krvave davke in se potem pokori vsaki želji farških politikastrov, ki so jerobi ljudstva. Kar govori oklic o „zaupanju ljudstva“ do klerikalnih poslancev je naravnost smešna komedija. Vi klerikalci niste ljudstvo nikdar za zaupanje vprašali, vi ste ljudstvu z nasilnim aparatom verske zlorabe vedno le komandirali, da mora sprejemati papirnate zaupnice . . . Tako stoji stvar! Najlepše pa je, ko piše ta „oklic“ ligocirianskih moralistov: „Naša vstrajnost je začela zmagovati.“ Torej „zmagovati!“ S tem, da so klerikalni poslanci na komando političnih rogoviležev razbili deželnizbor in preprečili gospodarsko delo, s tem da so odjedli kmetom podpore, brezobrestna posojila, cestne zgradbe, regulacije potokov, — s tem so „pričeli zmagovati.“ Ali ni tako, kakor da bi se ti klerikalni poslanci iz ljudstva naravnost norca delati? Ali to največji škandal, ako debeli trebuhan lačnemu beraču namesto hrnha kos kamenja ponuja? In ti ljudje govorijo nekaj o krščanstvu in narodnjaštvu in bogev kaj vse še jim teče raz jezika, kadar lovijo kaline v svoje zajanke! . . . Kar govori klerikalni „oklic“ o pogajanjih, je vse na znani način zavito. Resnica je, da so klerikalni poslanci pričeli obstrukcijo brez vroča in brez sklepa svojega kluba. Resnica je, da so vsa svoja „pogajanja“ vprizarjali, kakor vprizarjajo glumači komedijo. Resnica je, da sploh nočeno delata in da se jim gre edino za politične zahote, nikdar pa ne za gospodarske. To je resnica. Za hujškarijo jim je, ne pa za kmeta. In zato bode pametni kmeti pljunil na oklic klerikalnih poslancev!

Zrakoplov v vojski.

V sedanji italijansko-turški vojski v Tripolisu se uporablja prvič tudi moderne krmilne zrakoplove. Komaj je premagal človek zrak, komaj se je dvignil na svoji mašini kakor ptica v višave, — in že porabljajo to iznajdbo v namene umora . . . Kakor znano, prihajajo zdaj novice od tripolišanske vojne prav redko. Italijani so zadovoljni, da zamorejo obdržati komaj premagane male trdnjave in pozicije; v notranje Tripolisu ne morejo vstopiti. Turki in Arabci zopet čkajo v svojih taborih boljše vreme. Zdaj pa so se pričeli Italijani v zraku bojevati. Pred kratkim se je dvignil zrakoplov Rossi s svojim letalnim strojem v zrak; na aparatu je imel tudi stotnika Montu. Poletela sta čez tabor Turkov in Arabcev in metači baje z dobrim uspehom bombe na sovražnika. Turki so seveda na letalni stroji streliči in tudi širikrat zadeli; pri temu je bil stotnik Montu lahko ranjen. Vkljub temu se je vožnja za Italijane srčno končala. Naša slika kaže prizor iz tega boja. Letalni stroj se pomika seveda z neverjetno naglico naprej; zato je tudi tako težko nanj streliči. Da so Turki vzliti temu zrakoplovu širikrat zadeli, dokazuje pač, da znajo imenitno streliči. Kako smo že poročali, naročila je tudi Turčija več letalnih strojev, s katerimi hoče proti Italijanom nastopati. Vojske bodočnosti bodoje res čudovali.

Der Aeroplan im Kriegsdienst.